

OVERVEEN, 20 September 1950.
HUYSDAELWEG 14

Aan Zijne Excellentie Mr. J. H. van Maarseveen,

Minister voor Uniezaken en
Overzeesche Rijksdeelen,'s GRAVENHAGE .-

Amice,

Bij ons laatste onderhoud hebt Gij gerept van de mogelijkheid, dat men van Indonesische zijde de Nieuw-Guinea-kwestie mogelijkerwijze zou willen voorleggen aan het Uniehof van Arbitrage. De overweging, hiervan heeft bij mij eenige bedenksels doen rijzen, waarvan ik U gaarne deelgenoot maak.

Uiteraard zal men aan Indonesische zijde niet verwachten, dat een uitspraak van het Uniehof voor het Indonesische standpunt gunstig zal zijn. Evenmin zal men hopen op een ongunstige uitspraak. Blijft dan over de vraag: waarom wil men deze richting dan eventueel uit? Ik kan voorshands moeilijk een andere verklaring vinden dan deze, dat men langs dezen weg de zaak nog een tijd aan den gang houdt en dat men gedurende dien tijd de spanningen nog zoover kan opvoeren, dat ook de heele Europeesche gemeenschap ginds gaat bidden en smeecken, om Nieuw-Guinea toch vooral prijs te geven. Ik heb den indruk, dat in de richting van deze gesteltnis - "geef Nieuw-Guinea toch alsjeblief aan Indonesië" - ginds reeds belangrijke voortgang is gemaakt.

Indien in den vorenstaanden gedachtengang iets zit, dan blijft uiteraard de vraag over, of men aan Nederlandsche zijde kan weigeren, de zaak voor het Uniehof te brengen, en hoe dit zaakje zou moeten worden gespeeld. Maar dit tweede zal wel grootendeels een kwestie van taktiek zijn - hoofdzaak is, of men zich schrap moet zetten tegen elke procedure, welke geen definitief einde maakt aan de situatie, waarin men over het lot van Nieuw-Guinea nog twijfelen kan.

Met vriendelijken groet,

t.t.

